

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1612215486
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1612215486.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Valérie Kleinovej a sudcov JUDr. Anny Kašajovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci žalobcu: Orange Slovensko, a. s., IČO: 35 697 270, so sídlom Metodova 8, Bratislava, zast. Bobák, Bollová a spol. s r.o., Dr. VI. Clementisa 10, Bratislava, proti žalovanej: W. T., C.. J., W.. XX.XX.XXXX, Q. V. T. E. F. U. Y. Č.E. F. - T., o zaplatenie 1.011,61 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Malacky zo dňa 26. septembra 2019 č.k. 5C 90/2014-72 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 696,61 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z dlžnej sumy od 06.05.2011 do zaplatenia, v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 68,86 %.

2. Vec právne posúdil podľa ust. § 42 ods. 1 písm. a, §42 ods.4 písm. b, § 43 ods. 1,2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách, v znení neskorších predpisov, účinného ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, § 52 ods. 1,2,3,4 § 517 ods.1,2 Občianskeho zákonníka.

3. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobca uzavrel so žalovanou Zmluvy o pripojení Č.. E. zo dňa 24.09.2010 a Č.. E. zo dňa 12.10.2010 a Dodatky k zmluvám Č.. E. zo dňa 24.09.2010 a k zmluve Č.. E. zo dňa 12.10.2010. V zmysle predmetných zmlúv žalovaná využívala pri elektronických komunikačných službách cez pevné pripojenie od žalobcu telefónne účastnícke čísla XXXXXXXXXX E. XXXXXXXXXX a mobilné telefóny zn. Sony Ericsson Elm za kúpnu cenu 1 EUR s dohodnutou zmluvnou pokutou 169 EUR a zn. Samsung Monte S5620, ktorého kúpna cena bola 1 EUR s dohodnutou zmluvnou pokutou v sume 146 EUR. Zmluvné pokuty predstavovali spolu sumu 315 EUR. Za poskytnuté služby žalobca faktúrami č. XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX, XXXXXXXXXX E. XXXXXXXXXX vyfakturoval žalovanej za obdobie od 9/2010 - 03/2011 spolu sumu 696,61 EUR za hovorné a služby, ktoré žalovaná nehradila. Keďže žalovaná uvedené faktúry nehradila, žalobca ju vyzval pokusom o pokonávku zo dňa 21.04.2011 na zaplatenie dlžnej sumy a zároveň ju upozornil, že v prípade nezaplatenia si bude uplatňovať celkovú pohľadávku za poskytnuté elektronické komunikačné služby v sume 1.017,67 EUR. Upozornil ju, že z dôvodu porušenia zmluvných povinností je povinná zaplatiť aj zmluvnú pokutu. Žalovaná na zaslaný pokus o pokonávku nereagovala ani čiastočnou

úhradou. Suma, ktorú si žalobca uplatnil pozostáva zo sumy 696,61 EUR za neuhradené faktúry a zo zmluvnej pokuty spolu v sume 315 EUR.

4. Súd prvej inštancie vyhovel žalobe v časti o zaplatenie sumy 696,61 EUR, pozostávajúcej zo sumy za poskytnuté služby v zmysle vystavených faktúr. Považoval za preukázané, že žalovaná nesplnila svoj záväzok a nezaplatila platby za poskytnuté elektronické služby, dodané a vyfakturované, na ktoré sa v zmluve zaviazala, a preto v tejto časti žalobe vyhovel a zaviazal žalovanú na zaplatenie tohto dlhu. Nakoľko sa žalovaná dostala s plnením tohto peňažného dlhu do omeškania, súd prvej inštancie ju zaviazal aj k zaplateniu úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku vo výške určenej v súlade nariadením vlády č. 87/1995 Z.z., tak ako bola určená sadzbou NBS ku dňu 06.05.2011, t.j. vo výške 9,25 %, ku dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, ktorý bol žalovanej doručený na doručku dňa 21.04.2011.

5. Pokiaľ ide o nárok žalobcu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 169 EUR a 146 EUR uviedol, že žalobca oprávnenie účtovať si zmluvnú pokutu vyvodzoval z ustanovení článku 2 bodu 2.5 Dodatokov k zmluvám o pripojení č. E. E. Č.. E., kde bola zmluvná pokuta v jednom dodatku stanovená na sumu 169 EUR a v druhom na sumu 146 EUR. Uviedol, že zo skutkového vymedzenia nároku žalobcu na náhradu škody vyplýva, že zaplatenia škody sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti žalovanej zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu viazanosti. Konštatoval, že takto vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti podľa § 420 OZ je protiprávny úkon, spôsobenie škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou a zavinenie. Podľa názoru súdu prvej inštancie zo strany žalobcu nebolo preukázané už splnenie predpokladu protiprávneho úkonu, nakoľko žalobca nepreukázal, že žalovaná v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu viazanosti. Súd prvej inštancie dojednanú zmluvnú pokutu považoval za neprimeranú sankciu s poukazom na viaceré aspekty. Z hľadiska času dodávateľ nerozlišoval situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia ceny dôjde k ukončeniu zmluvy napríklad jeden mesiac pred uplynutím doby viazanosti a prípadom, kedy spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na jeho začiatku. Bez akéhokoľvek významu je podľa neho aj to, akú cenu služieb spotrebiteľ nezaplatí, t. j. či nezaplatí cenu dojednaného mesačného poplatku alebo nezaplatí cenu v dôsledku prekročenia tejto sumy aj niekoľkonásobne vyššiu (v tomto smere dodávateľ až do prerušenia služby spotrebiteľa nijako neobmedzuje). Konštatoval, že zmluvná pokuta patrí dodávateľovi podľa zmluvného dojednania aj v prípade, ak nedôjde k ukončeniu zmluvy, pretože stačí len úkon spotrebiteľa, ktorý smeruje k ukončeniu zmluvy, pričom toto ukončenie ani nemusí nastať. Poukázal na základné princípy spotrebiteľských zmlúv, v zmysle ktorých nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Zmluvné dojednania obsiahnuté v spornej zmluve o pripojení týkajúce sa zmluvnej pokuty považoval za neprijateľné zmluvné dojednania, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Uviedol, že žiadnym spôsobom nespochybňuje význam zmluvnej pokuty, avšak pokiaľ ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o takú zmluvnú pokutu, ktorá obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky osobitosti právneho úkonu, ako aj so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy a v neposlednom rade aj so zreteľom na sankcionovanie nesplnenia povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Podľa názoru súdu prvej inštancie v spotrebiteľskej veci by pri samotnom uzatváraní zmluvy nemal byť prísnejšie alebo výlučne sankcionovaný zmluvnou pokutou len jeden účastník zmluvy, a to spotrebiteľ. Poukázal aj na formuláciu zmluvnej pokuty v zmluvách o pripojení uzatváraných žalobcom, ktorá bola už pred účinnosťou Civilného sporového poriadku právoplatne judikovaná ako neprijateľná zmluvná podmienka viacerými súdmi Slovenskej republiky. Dospel k záveru, že dohoda účastníkov o zmluvnej pokute v Dodatku k Zmluve o pripojení je neprijateľná zmluvná podmienka, a preto je podľa ustanovenia § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a aj podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatná, na základe čoho žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2, § 262 ods. 1 C.s.p. s odôvodnením, že žalobca požadoval od žalovanej zaplatenie sumy vo výške 1.011,61 EUR, v konaní bol úspešný v

sume 696,61 EUR, preto vzhľadom na čiastočný úspech žalobcu mu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 68,86 %.

7. Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti, (o zaplatenie 315 EUR s prísl.), podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) Civilného sporového poriadku) a rozhodnutie súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku). Žiadal rozhodnutie súdu prvej inštancie v tejto časti zmeniť a žalovanej uložiť povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 315 EUR s 9,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 315 EUR od 06.05.2011 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

8. Nestotožnil sa s právnym názorom súdu prvej inštancie a dôvodil, že so žalovanou uzavrel Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, pričom žalovaná si bola vedomá a výslovne súhlasila s tým, že v prípade porušenia svojich povinností bude mať žalobca nárok na zmluvnú pokutu a pri uzatváraní dodatku mala možnosť voľby, či si kúpi mobilný telefón za riadnu cenu bez záväzkov, alebo za zníženú cenu a po dohodnutú dobu zotrvá v zmluvnom vzťahu so žalobcom. Dojednanie zmluvnej pokuty ako tzv. zabezpečovacieho inštitútu v zmluvných vzťahoch je v súlade s platným právnym poriadkom a jej maximálna výška zodpovedá výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu a zohľadňuje časový aspekt porušenia zmluvných povinností. Konštatoval, že Dohoda o zmluvnej pokute rozlišuje, kedy došlo k porušeniu zmluvných povinností a výška zmluvnej pokuty sa postupne znižuje v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Účelom uzavretia dohody o zmluvnej pokute bolo zabezpečenie záväzkového vzťahu, motivácia k plneniu zmluvných povinností spojená s následnou sankciou za jej nesplnenie, reparácia spočívajúca v odstránení škodlivého následku, ktorý by mohol vzniknúť v príčinnej súvislosti s porušením povinností. Uviedol, že žalovaná nebola žiadnym spôsobom povinná, ani žalobcom nútená uzatvoriť dodatok k zmluve. Poskytnutie mobilného telefónu za zľavnenú cenu bolo vo vzájomnom vzťahu medzi žalobcom a žalovanou kompenzované vernosťou žalovanej ako zákazníka. Dojednanie zmluvnej pokuty a jej výšky nemohlo spôsobiť nerovnováhu medzi účastníkmi zmluvného vzťahu a jej výška bola primeraná, keďže neprevyšovala výšku poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 172/2007 a zdôraznil, že primeranosť výšky zmluvnej pokuty treba posúdiť v každom prípade individuálne, s prihliadnutím na všetky okolnosti. Uviedol, že v danom prípade bola v dodatku k zmluve medzi stranami sporu dohodnutá pre prípad porušenia zmluvných povinností zmluvná pokuta, v dohode o zmluvnej pokute bol zohľadnený časový aspekt porušenia zmluvných povinností a maximálna výška zmluvnej pokuty zodpovedala výške poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, ktorú žalovaná pri uzavretí dodatku získala. Poukázal aj na rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.1.2019 sp. zn. 8Co/21/2018 v obdobnej právnej veci, ktorým odvolací súd žalobcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty priznal a v odôvodnení rozhodnutia o.i. uviedol, že dodávateľ má plné právo v spotrebiteľskej zmluve dojednať zmluvnú pokutu ako sankciu za nesplnenie povinnosti spotrebiteľa. Výška dojednanej zmluvnej pokuty je vyvážená vo vzťahu k výške benefitu spotrebiteľa v podobe poskytnutej zľavy z kúpnej ceny telefónu, a preto nepredstavuje neprimerané zvýhodnenie dodávateľa na úkor spotrebiteľa.

9. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadrila.

10. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

12. Podľa § 380 ods.1 CSP odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. S poukazom na vyššie citované ustanovenia odvolací súd konštatuje, že v odvolacom konaní je viazaný rozsahom odvolania, vymedzeného odvolateľom v podanom odvolaní. Predmetom odvolacieho prieskumu je výrok súdu prvej inštancie, ktorým zamietol nárok v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 315 EUR.

14. Odvolací súd, prihliadajúc na obsah súdneho spisu a z neho vyplývajúci skutkový stav, nezistil v postupe súdu prvej inštancie žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok (§ 380 ods. 2 CSP), a v celom rozsahu sa po skutkovej a právnej stránke stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP) s dôvodmi vzťahujúcimi sa k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 315 EUR, v ktorých dostatočne zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o tomto nároku podstatný význam. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods.2 CSP v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia vzťahujúcich sa k zamietajúcejmu výroku v tejto časti. Pre doplnenie rozhodnutia vzťahujúceho sa k tomuto výroku a v záujme vypořádania sa s odvolacími námietkami dodáva nasledovné.

15. Nárok žalobcu sa v uvedenej časti odvíja od obsahu spotrebiteľskej zmluvy, ktorú ako typovú zmluvu žalobca uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; nejde teda o individuálne dojednané zmluvné ustanovenie v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré je potrebné aplikovať aj na ustanovenia o zmluvnej pokute. Zmluva o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej vznikol zmluvný vzťah medzi stranami je charakterom občianskoprávnou zmluvou, na ktorú je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (žalobca pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ s poukazom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti). V oblasti ochrany spotrebiteľa je východiskom spotrebiteľskej ochrany postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet k zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený, že spoločným znakom tejto právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. Základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Je treba zdôrazniť, že z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských zmluvách smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu. V danej veci je z predložených listinných dôkazov jednoznačné, že zmluvné pokuty neboli medzi stranami individuálne dojednané. Žalobcom predložené hlavné zmluvy č. E. zo dňa 24.09.2010 a č. E. zo dňa 12.10.2010 a ich dodatky sú typickými štandardnými formulárovými listinami, na ktoré zásadne dopadá súdna kontrola. Zmluvy spolu s dodatkami boli žalobcom naformulované bez možnosti zmeny, resp. zasahovania do ich obsahu zo strany spotrebiteľa a nemožno teda mať za to, že medzi mobilným operátorom a spotrebiteľom došlo k individuálnemu dojednaniu ustanovení týkajúcich sa zmluvnej pokuty.

16. K odvolaciemu dôvodu žalobcu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP) odvolací súd uvádza, že vnútorné presvedčenie súdu (ako výsledok hodnotenia dôkazov), by sa malo vytvárať na základe starostlivého uváženia a zhodnotenia jednotlivých dôkazov jednotlivo aj v ich komplexnosti tak, aby vychádzalo z pravidiel formálnej logiky. Citovaný odvolací dôvod je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie spor posúdil po právnej stránke a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvej inštancie založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu, alebo ktoré vyšli

najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálnej vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z procesných ustanovení týkajúcich sa dokazovania. Odvolací súd v prejednávanej veci dospel k záveru, že uvedený odvolací dôvod nie je vo vzťahu k výroku, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 315 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne z tejto sumy za obdobie od 06.05.2011 do zaplatenia naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie v tejto časti nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z obsahu listín nevyplývali, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli predloženými listinnými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení druhého dielu Civilného sporového poriadku, alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil. Pokiaľ odvolateľ v odvolaní namieta, že „zmluvná pokuta bola platne dojednaná,“ s týmto záverom sa odvolací súd nestotožňuje.

17. K žalobcom uplatnenému odvolaciemu dôvodu že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 365 ods.1 písm. h/ CSP) treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanej veci, súd prvej inštancie vo vzťahu k časti žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 315 EUR s prisl. vychádzal zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada nebola odvolacím súdom zistená.

18. Nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty žalobca v danom konaní odvodzuje na tom základe, že zmluvné strany si dohodli zabezpečovací inštitút zmluvnej pokuty pre prípad porušenia záväzku viazanosti, ktorý vyplýva z čl 2 bod 2.5 Dodatkov k Zmluvám o poskytovaní verejných služieb č. E. zo dňa 24.09.2010 a č. E. zo dňa 12.10.2010, podľa ktorých si je účastník vedomý, že mu je mobilný telefón predávaný za kúpnu cenu uvedenú v čl. 1 bod 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou cenou mobilného telefónu a poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že účastník sa zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že podniku vznikla škoda. Ak teda účastník počas doby viazanosti poruší svoju povinnosť včas a riadne uhradiť cenu za poskytnuté služby, je povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu vo výške určenej v dodatku, pričom výška zmluvnej pokuty sa bude postupne znižovať v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti.

19. Odvolací súd sa plne zhoduje s názorom prvoinštančného súdu v tom, že zmluvná pokuta uplatnená žalobcom v konaní na základe uvedených ustanovení dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, nakoľko požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil záväzok, aby zaplatil zmluvnú pokutu spočívajúcu v rozdieli medzi trhovou cenou mobilných telefónov poskytnutých žalovanej a ich akciovou cenou ako sankciu spojenú s nesplnením jej záväzku, ktorej výška má byť zo strany žalobcu znižovaná v závislosti od toho, koľko celých mesiacov uplynulo od uzavretia dodatku do okamihu porušenia zmluvnej povinnosti. Z obsahu uvedeného dojednania o zmluvnej pokute však podľa názoru odvolacieho súdu nie je jednoznačne zrejмый presný spôsob jej výpočtu žalobcom pri tzv. pomernom znižovaní zmluvnej pokuty. Bežný spotrebiteľ pri uzatváraní dodatku k zmluve o poskytovaní verejných služieb nemá v danom okamihu možnosť pochopiť text dojednania o zmluvnej pokute a už vôbec si nemôže vytvoriť obraz o tom, v akej výške môže byť sankcionovaný zmluvnou pokutou v prípade porušenia povinnosti zo zmluvy o poskytovaní verejných služieb a jej dodatku. Žalobcom formulované dojednanie o zmluvnej pokute je pre bežného spotrebiteľa neprehľadné a pochopenie zistenia spôsobu výpočtu a jej konkrétnej výšky v čase uzavretia zmluvy, resp. dodatku k nej, bežným spotrebiteľom prakticky nemožné. Odvolací súd je preto toho názoru, že spôsob určenia výšky zmluvnej pokuty v daných článkoch dodatkov k zmluvám o poskytovaní verejných služieb nebol vyjadrený jednoznačne tak, aby ich mohla žalovaná ako bežný spotrebiteľ v čase ich uzatvárania pochopiť a súčasne zistiť konkrétnu výšku zmluvných pokút, pre prípad toho ktorého porušenia zmluvnej povinnosti.

20. Pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 17/2007, právne závery tohto rozhodnutia sa týkajú skúmania dojednania o zmluvnej pokute s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka a nie sú podstatné a rozhodujúce pre posudzovaný prípad. K rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 15.01.2019 sp. zn. 8Co/21/2018 odvolací súd zdôrazňuje, že právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky. Rozdielnosť právnych názorov súdov v skutkovo rovnakých alebo podobných veciach a zjednocovanie judikatúry všeobecných súdov je riešená a upravená zákonom č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V záujme zachovania princípov právnej istoty a tiež predvídateľnosti súdnych rozhodnutí je nevyhnutné, aby všeobecné súdy rešpektovali príslušnú judikatúru najvyššieho súdu, ktorá bola v zákonom stanovenej procedúre publikovaná v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky. Povinnosťou všeobecných súdov však rozhodne nie je reagovať v odôvodnení na rozhodnutia vydávané iným senátmi, či inými súdmi rovnakej inštancie. Existencia odlišnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov je síce nežiaduca, ale až do ustálenia rozhodovacej praxe v zákonom stanovenej procedúre nie vylúčená. To znamená, že môže nastať situácia, kedy budú súbežne popri sebe stáť aj rozhodnutia, ktoré k riešeniu určitej otázky alebo problematiky nepristupujú úplne identicky, resp. úplne odlišne. Odvolací súd v tejto súvislosti dáva odvolateľovi do pozornosti existenciu rozhodnutí odvolacích súdov, vychádzajúcich v skutkovo obdobných právnych veciach z rovnakého skutkového a právneho posúdenia ustanovení o zmluvnej pokute k akým dospel odvolací súd v prejednávanej veci (napr. rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3Co/183/2018, 7Co 190/2018).

21. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne a právne správne potvrdil.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP zohľadňujúc plný úspech žalovanej v odvolacom konaní a skutočnosť, že vznik trov odvolacieho konania na jej strane z obsahu spisu nevyplýva.

23. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).